

Poniedziałek, 13 września 2021 r.

1 Tm 2, 1-8; Łk 7, 1-10

Wspomnienie św. Jana Chryzostoma,
biskupa i doktora Kościoła

I
Liturgia

• **Dar pobożności – ucz się czułości od Boga**

Słyszac o darze pobożności często myślimy o modlitwie, czytaniu Słowa Bożego, uczestnictwie w liturgii. I są to dobre skojarzenia – praktyki religijne mają przecież związek z tym darem. Prawdziwy sens daru pobożności stanowi jednak głęboka, zażyła relacja z Bogiem. Papież Franciszek zwraca uwagę, że polega ona na przeżywaniu związku z Bogiem jako przyjaźni i doświadczaniu tego, że Bóg jest Ojcem. Papież przypomina, że więź z Bogiem nie może być rozumiana w kategoriach obowiązku czy być narzucona z zewnątrz. Powinna wypływać z naszej głębi.

Św. Paweł w krótkich słowach przedstawia dziś Tymoteuszowi wizję dobrego życia. Jest to życie: „ciche i spokojne z całą pobożnością i godnością” (1 Tm 2,2). Gdybyśmy mieli podać przykład osoby, która wiodła takie właśnie życie, od razu przychodzi na myśl postać św. Józefa.

Papież Franciszek w Liście „Patris corde” zwrócił uwagę, że relacja św. Józefa z Jezusem i Maryją charakteryzuje się czułością. Ojciec Święty skojarzył tę postawę Józefa z obrazem Boga, jaki wyłania się z Biblii. Józef musiał słyszeć w synagodze słowa psalmów, które przedstawiają Boga jako czułego Ojca.

Jedna z katechetek relacjonowała skargę, którą usłyszała z ust swojego ucznia na lekcji religii: „Mój tatuś w ogóle mnie nie przytula”. Doświadczenie przez dziecko czulej miłości mamy i taty jest koniecznym warunkiem rozwoju przyszłej dojrzałości.

Zwróćmy uwagę, jak bardzo powiązane z sobą są: przeżywanie synowskiej relacji z Bogiem, doświadczanie obecności Boga jako czułego Ojca i sposób, w jaki kształtowała się nasza relacja z rodzicami w dzieciństwie.

Jest to związek dwukierunkowy – ten, kto spotyka się z Bogiem i doświadcza w naprawdę głęboki sposób Jego czułości – będzie czułym ojcem, matką, wychowawcą wobec swych dzieci i wychowanków.

Przykład czulej miłości znajdujemy w dzisiejszej Ewangelii. Relacja, jaka łączyła setnika z jego sługą musiała wykraczać poza zwykły stosunek służbowej zależności, skoro setnik tak wiele czynił w trosce o jego zdrowie. Starszyzna żydowska z kolei, prosząc Jezusa, by uzdrowił sługę, powołała się na to, że „setnik kocha ich naród”. Z tych dwóch przesłanek można wywnioskować, że setnik był człowiekiem, który potrafił wyrażać swoje uczucia, a także i to, że jego uczucia były zewnętrznym wyrazem czegoś o wiele głębszego – prawdziwej miłości.

Papież Franciszek często mówi o darze łez, a przecież łzy na modlitwie są jedną z oznak czułości i serdeczności: „Czy wiecie bracia, że obłudnicy nie potrafią płakać. Zapomnieli, jak się płacze. Nie proszą o dar łez” (18.02.2015).

Zadaj sobie dziś pytania: Czy starasz się poznawać i pracować nad swymi uczuciami? Czy potrafisz w sposób dojrzały wyrażać swoje emocje wobec bliskich Ci osób? Jaką rolę Twoje uczucia odgrywają w Twej relacji z Bogiem?

Modlitwa wiernych

Dzięki proście zaniesionej do Jezusa sługa setnika odzyskuje zdrowie. Przedstawmy i my Jezusowi potrzeby, z jakimi przychodzimy na Eucharystię:

1. Módlmy się za papieża Franciszka, który wzywa nas do kształtowania czułej relacji z Bogiem, aby jego apostołskie nauczanie przynosiło owoce w życiu wiernych Kościoła. ***Ciebie prosimy...***
2. Módlmy się za wszystkich rodziców, aby umożliwili swym dzieciom doświadczanie dojrzałej, czułej miłości. ***Ciebie prosimy...***
3. Módlmy się za wszystkich, którzy cierpią z powodu chorób czy osłabienia spowodowanego wiekiem, aby odczuwali w swym życiu obecność Jezusa, najlepszego Lekarza. ***Ciebie prosimy...***
4. Módlmy się za dzieci i młodzież, aby mieli prawdziwe oparcie w kochających rodzicach. ***Ciebie prosimy...***
5. Módlmy się za lekarzy, pielęgniarki, pracowników służby zdrowia i wolontariuszy, by podejmując postługę wobec chorych, byli przekonani, że realizują przesłanie wpływające z serca Ewangelii. ***Ciebie prosimy...***
6. Módlmy się za zmarłych, zwłaszcza tych, którzy odeszli w związku z pandemią COVID-19, aby przez całą wieczność doświadczali szczęścia przebywania z Bogiem. ***Ciebie prosimy...***
7. Módlmy się za całą naszą wspólnotę, by nasza jedność wyrażała się na zewnątrz w postaci uczuć, słów i czynów miłości. ***Ciebie prosimy...***

Boże, Ty powiedziałeś ustami proroka Izajasza: „Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu? (...) A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie”, pozwól nam codziennie doświadczać Twej obecności i czułej opieki. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.